

Nr 25.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige och Schweiz den 15 januari 1936 avslutad konvention om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, m. m.; given Stockholms slott den 17 januari 1936.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av texten till en mellan Sverige och Schweiz den 15 januari 1936 avslutad konvention om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av nämnda konvention, dels ock jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

(Översättning.)

Convention entre la Suède et la Suisse relative à la reconnaissance et l'exécution de décisions judiciaires et de sentences arbitrales.

Sa Majesté le Roi de Suède et

Le Conseil Fédéral Suisse désireux de régler les rapports entre les deux Pays sur la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires et des sentences arbitrales, ont résolu de conclure une Convention en cette matière et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir

Sa Majesté le Roi de Suède:

Monsieur R. J. Sandler, Son Ministre des Affaires Etrangères;

Le Conseil Fédéral Suisse:

Monsieur Charles Lardy, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse à Stockholm;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

L'autorité des décisions de la juridiction contentieuse rendues dans l'un des Etats contractants en matière civile, y compris celles qui ont été rendues sur des conclusions de droit civil dans un procès pénal, sera reconnue dans l'autre Etat si lesdites décisions remplissent les conditions spécifiées par les articles suivants.

Article 2.

Seront considérées comme décisions judiciaires, au sens de la présente Con-

Konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

Hans Majestät Konungen av Sverige och

Schweiziska Förbundsrådet,

som finna önskvärt att ordna förhållandet mellan de båda länderna i fråga om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar, hava beslutat att i detta ämne avsluta en konvention och hava till sina befullmäktigade ombud utsett,

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena R. J. Sandler;

Schweiziska Förbundsrådet:

Schweiziska konfederationens Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Stockholm Charles Lardy;

vilka, efter att hava delgivit varandra sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Domar, som i den ena av de fördragslutande staterna i rättegångsmål meddelats i ämnen av civil natur, däri inbegripna domar som i sådana ämnen meddelats i brottmål, vare gällande i den andra staten, där de uppfylla i följande artiklar stadgade villkor.

Artikel 2.

Såsom domar betraktas enligt denna konvention allmänna domstolars beslut

vention, les décisions rendues par les tribunaux ordinaires et statuant sur le fond du litige. Il en sera de même pour les condamnations aux frais et dépens du procès prononcées en conséquence de la décision statuant sur le fond. Seront aussi réputés tribunaux ordinaires, les autorités exécutives supérieures suédoises («Överexekutor»), en tant qu'elles statueront en matière de dettes reconnues par écrit («lagsökning»), ainsi que les tribunaux de commerce et les tribunaux de prud'hommes suisses.

Les transactions judiciaires seront assimilées, quant à leurs effets, aux décisions judiciaires.

Article 3.

Les décisions rendues en matière de séparation de biens, de séparation de corps et de divorce seront considérées comme décisions de la juridiction contentieuse, même si elles ont été rendues sur la requête des intéressés. Ne seront, par contre, en aucun cas, considérées comme décisions de la juridiction contentieuse les décisions rendues en matière de tutelle et d'interdiction.

Article 4.

La reconnaissance de l'autorité de la décision est subordonnée aux conditions suivantes:

1° que la décision émane d'une juridiction compétente selon les dispositions de l'article 5;

2° que la reconnaissance de la décision ne soit pas manifestement incompatible avec l'ordre public de l'Etat où la décision est invoquée;

3° que, lorsqu'il s'agit d'une décision rendue en matière d'état, de droit de famille ou de droit de succession, elle ne soit pas basée sur une loi dont les dispositions en la matière soient contraires à celles de la loi applicable d'après le droit international privé de l'Etat où elle est invoquée;

4° que la décision soit passée en force de chose jugée d'après la loi de l'Etat où elle a été rendue;

5° qu'en cas de jugement par défaut, l'acte ou la citation qui introduisait

som innebära avgörande av huvudsaken, så ock beslut angående ersättning för rättegångskostnad som meddelats i följd av domen i huvudsaken. Till allmänna domstolar skola hänföras svenska över-exekutorer, när fråga är om utslag i lagsökningsmål, ävensom schweiziska handelsdomstolar och yrkesskiljedomstolar.

Lika med dom gälle förlikning som stadfästs av domstol.

Artikel 3.

Beslut som meddelats i mål angående boskillnad, hemskillnad eller äktenskaps-skillnad skola anses såsom domar i rättegångsmål, ändå att de meddelats på ansökan. Beslut i förmynderskapsärenden skola däremot ej i något fall betraktas såsom domar i rättegångsmål.

Artikel 4.

Såsom villkor för erkännande av dom skall gälla:

1. att domstol i den stat i vilken domen meddelats ägt behörighet enligt bestämmelserna i artikel 5;

2. att erkännande av domen ej skulle vara uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen i den stat där domen åberopas;

3. att, såvitt domen angår ämne av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur, den ej grundats på lag, vars bestämmelser i ämnet äro stridande mot den lag som skolat vinna tillämpning enligt den internationella privaträtten i den stat där domen åberopas;

4. att domen vunnit laga kraft enligt lagen i det land där den meddelats; samt

* 5. att, såvitt fråga är om tredskodom, utebliven part antingen person-

l'instance ait été remis en temps utile à la partie défaillante, soit en mains propres, soit à son mandataire autorisé.

ligen eller genom befullmäktigat ombud i tid undfått del av stämningen.

Article 5.

La compétence de la juridiction de l'Etat où la décision a été rendue est établie, au sens de la présente Convention, dans les cas suivants:

1° lorsque, au moment de l'ouverture de l'action, le défendeur avait son domicile de fait ou, s'il ne s'agit pas d'une personne physique, son siège dans cet Etat, étant entendu que le domicile de fait est le lieu où le défendeur réside avec l'intention de s'y établir;

2° lorsque le défendeur s'était soumis, par convention expresse, à la compétence du tribunal qui a rendu la décision;

3° lorsque le défendeur est entré en matière sans réserve sur le fond du litige;

4° lorsqu'il s'agit d'une demande reconventionnelle connexe à la demande principale;

5° lorsque le défendeur, ayant sur le territoire de l'Etat où la décision a été rendue un établissement commercial ou industriel ou une succursale, y a été cité pour des contestations résultant de leur exploitation;

6° lorsque le défendeur, ayant sur le territoire de l'Etat où la décision a été rendue un représentant qu'il était tenu d'avoir d'après la loi dudit Etat, y a été cité pour des contestations résultant de son activité dans cet Etat;

7° lorsque la décision vise des obligations résultant d'un acte illicite commis par le défendeur dans l'Etat où la décision a été rendue et que la citation lui a été remise en mains propres pendant son séjour dans cet Etat, étant entendu que seront assimilées à ces obligations celles qui résultent d'accidents causés par l'emploi de tous moyens de transport;

8° lorsque la décision émane d'une juridiction prévue par une convention internationale, qui elle-même ne contient pas de dispositions sur la reconnaissance et l'exécution.

Artikel 5.

Domstol i den stat i vilken domen meddelats skall i följande fall anses behörig enligt denna konvention:

1. där svaranden vid tiden för målets anhängiggörande hade sitt verkliga hemvist eller, då fråga är om annan svarande än fysisk person, sitt säte i denna stat; och skall härvid med verkligt hemvist förstås den ort där svaranden är boende med avsikt att stadigt kvarstanna;

2. där svaranden uttryckligen förbundit sig att svara vid den domstol av vilken domen meddelats;

3. där svaranden utan förbehåll ingått i huvudsakligt svaromål;

4. där fråga är om genkärsmål som äger gemenskap med huvudkärålet;

5. där svaranden inom den stat där domen meddelats innehar ett kommersiellt eller industriellt företag eller en filial och tvisten hänförde sig till denna rörelse;

6. där svaranden i den stat där domen meddelats haft ombud som han enligt lagen i denna stat var pliktig att där hålla och tvisten hänförde sig till verksamhet som han där utövade;

7. där domen avser förpliktelse på grund av lagstridig gärning, som svaranden begått i den stat där domen meddelats, och svaranden under vistelse i denna stat personligen fått del av stämningen; och skall härvid med sådan förpliktelse likställas förpliktelse som har sin grund i olyckshändelse i följd av trafik med fortskaffningsmedel av vad slag som helst;

8. där, enligt internationell överenskommelse som ej innehåller bestämmelser om erkännande och verkställighet, behörighet tillkom domstol i den stat där domen meddelats.

Les dispositions de l'alinéa ci-dessus ne s'appliquent pas en matière d'état, de droit de famille ou de droit de succession. La compétence du tribunal de l'Etat où la décision a été rendue sera reconnue en ces matières lorsque, dans des conditions analogues, la juridiction de l'Etat où elle est invoquée aurait été compétente.

Article 6.

Les autorités de l'Etat dans lequel la décision est invoquée se borneront à examiner si les conditions visées dans les articles précédents sont remplies. Pour cet examen, elles ne seront pas liées par les constatations rapportées dans la décision.

Article 7.

Les autorités judiciaires de l'un des deux Etats doivent se dessaisir des contestations portées devant elles, lorsque, à leur connaissance, ces contestations sont déjà pendantes devant un tribunal de l'autre Etat, pourvu que celui-ci soit compétent selon les règles de la présente Convention.

Article 8.

Les décisions rendues dans l'un des Etats contractants, dont l'autorité doit être reconnue sur le territoire de l'autre Etat en vertu des dispositions des articles précédents, seront, à la requête de l'une des parties, exécutées dans l'autre Etat.

Article 9.

En Suisse, la compétence et la procédure en matière d'exécution forcée sont réglées, si l'exécution a pour objet une somme d'argent ou des sûretés à fournir, par les dispositions de la législation fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite (loi fédérale du 11 avril 1889 et suppléments) et, dans les autres cas, par les dispositions de procédure du Canton où l'exécution doit avoir lieu.

En Suède, la demande d'exequatur sera adressée à la Cour d'appel de Stockholm (Svea hovrätt).

Vad förut i denna artikel är sagt skall icke äga tillämpning å dom som avser fråga av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur. I fråga om sådan dom skall domstolen i den stat där domen meddelats erkännas som behörig, där behörighet skulle hava under motsvarande omständigheter tillkommit domstol i den stat där domen åberopas.

Artikel 6.

Myndigheterna i den stat där domen åberopas äga endast pröva huruvida domen uppfyller i föregående artiklar stadgade villkor. De äro vid denna prövning icke bundna av det avgörande som träffats genom domen.

Artikel 7.

Anhängiggöres inför domstol i den ena av de fördragsslutande staterna talan i sak som veterligen redan är anhängig i den andra staten, skall domstolen visa målet ifrån sig, där domstol i den stat i vilken målet först anhängiggjorts var, enligt vad i denna konvention sägs, behörig att upptaga målet.

Artikel 8.

Dom, som meddelats i den ena av de fördragsslutande staterna och, enligt vad i föregående artiklar sägs, skall gälla i den andra staten, skall, på ansökan av part, verkställas i denna stat.

Artikel 9.

I Schweiz tillämpas i fråga om behörighet att meddela beslut om verkställighet och om förfarandet i sådant ärende, där domen avser förpliktelse att gälda penningar eller att ställa säkerhet, bestämmelserna i förbundslagstiftningen angående utmätning för gäld och angående konkurs (förbundslagen den 11 april 1889 jämte följdförfattningar), och eljest de bestämmelser angående förfarandet som gälla i den kanton där verkställighet ifrågakommer.

I Sverige skall ansökan om verkställighet göras hos Svea hovrätt.

Article 10.

La partie qui requiert l'exécution devra produire:

1° la décision en original ou en expédition authentique;

2° une pièce attestant que la décision est passée en force de chose jugée;

3° les procès-verbaux judiciaires ou d'autres pièces de nature à établir que les conditions prévues à l'article 5, alinéa premier, sont remplies;

4° en cas de jugement par défaut, l'original ou une copie certifiée conforme des pièces constatant que la partie défaillante a été citée conformément aux dispositions de l'article 4, 5°, ou, le cas échéant, de l'article 5, alinéa premier, 7°.

Si la demande d'exécution vise une transaction, elle devra être accompagnée d'une copie du procès-verbal certifiée conforme par l'autorité compétente et d'une pièce attestant que la transaction a été conclue devant un tribunal ou confirmée par celui-ci et qu'elle est exécutoire dans l'Etat où elle est intervenue.

Les documents visés ci-dessus seront en Suède, établis ou légalisés par la Chancellerie du Grand Gouverneur de Stockholm ou par une administration provinciale et

en Suisse, établis par les autorités compétentes et légalisés par la Chancellerie fédérale.

Toutes les pièces à produire devront être accompagnées d'une traduction, conçue dans la langue officielle de l'autorité requise, et certifiée conforme, soit par un agent diplomatique ou consulaire de l'un ou de l'autre Etat contractant, soit par un traducteur public du pays où la décision est invoquée.

Article 11.

La présente Convention ne s'applique pas aux décisions et transactions:

1° en matière de faillite ou de concordat préventif, y compris l'invalidation des contrats du débiteur;

Artikel 10.

Part som begär verkställighet skall förebbringa:

1. domen i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;

2. bevis att domen vunnit laga kraft;

3. domstols protokoll eller annan handling, utvisande att de i artikel 5 första stycket stadgade villkoren äro uppfyllda; samt,

4. där fråga är om tredskodom, handlingar i huvudskrift eller styrkt avskrift av vilka framgår, att utebliven part undfått del av stämningen på sätt i artikel 4, 5. sägs eller, där sådant fall är för handen som i artikel 5 första stycket 7. avses, på sätt där sägs.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av behörig myndighet styrkt avskrift av protokoll ävensom bevis att förlikningen stadfästs av domstol samt är verkställbar i den stat där den ingåtts.

Handlingar som ovan avses skola i Sverige utfärdas eller legaliseras av överståthållarämbetet eller länsstyrelse; och

i Schweiz utfärdas av vederbörande myndighet och i vad rör myndighetens behörighet bestyrkas av förbundskansliet.

Samtliga handlingar skola åtföljas av översättning till verkställighetsmyndighetens officiella språk, och denna översättning skall vara till riktigheten bestyrkt antingen av diplomatisk eller konsulär tjänsteman, företrädande endera av de fördragsslutande staterna, eller av offentlig översättare i det land där verkställighet sökes.

Artikel 11.

Denna konvention är icke tillämplig å dom eller förlikning som gäller

1. konkurs eller ackordsförhandling utan konkurs, däri inbegripen fråga om ogiltighet av rättshandling som ingåtts av konkursgäldenären;

2° concernant tout droit réel sur les immeubles situés hors de l'Etat où la décision a été rendue ainsi que l'obligation de prendre des dispositions relatives à ces droits ou les conséquences résultant de la négligence d'une telle obligation; toutefois, la Convention reste applicable en ce qui concerne les décisions et transactions en matière de droit de famille et de succession.

Article 12.

La Convention ne s'applique pas aux décisions rendues ou aux transactions intervenues avant son entrée en vigueur.

Article 13.

La reconnaissance et l'exécution, dans l'un des deux Etats, des sentences arbitrales rendues dans l'autre Etat sera réglée par la Convention pour l'exécution des sentences arbitrales conclue à Genève le 26 septembre 1927. Toutefois, la reconnaissance et l'exécution ne seront pas subordonnées aux conditions prévues à l'article premier, 1er alinéa, de ladite Convention.

L'article 9 et l'article 10, dernier alinéa, de la présente Convention s'appliqueront à la procédure destinée à rendre exécutoires les sentences arbitrales.

Article 14.

La présente Convention ne déroge pas aux dispositions des accords réglant la compétence judiciaire et l'exécution des jugements au sujet de matières spéciales.

Article 15.

La présente Convention sera ratifiée par le Conseil Fédéral Suisse et par Sa Majesté le Roi de Suède, avec l'approbation du Riksdag, et les ratifications en seront échangées à Berne aussitôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur le 1er janvier ou le 1er juillet qui suivra l'expiration d'un délai de deux mois à compter de la date de l'échange des ratifications et restera exécutoire jusqu'au 1er janvier

2. rätt till fast egendom, belägen utom den stats område i vilken domen meddelats, eller skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller påföljd av sådan skyldighets åsidosättande, dock att konventionen skall äga tillämpning, där domen eller förlikningen avser ämne av familjerättslig eller arvsrättslig natur.

Artikel 12.

Konventionen skall ej äga tillämpning å dom som meddelats eller förlikning som stadfästs före dess ikraftträdande.

Artikel 13.

I fråga om erkännande och verkställighet i en av de fördragsslutande staterna av skiljedom meddelad i den andra staten skall den i Genève den 26 september 1927 avslutade konventionen angående erkännande och verkställighet av skiljedomar äga tillämpning, dock att erkännande och verkställighet ej må vägras på den grund att de i nämnda konvention artikel 1 första stycket stadgade villkor ej äro uppfyllda.

Vad i förevarande konvention artikel 9 och artikel 10 sista stycket sägs skall äga tillämpning i fråga om sättet för vinnande av verkställighet av skiljedom.

Artikel 14.

Genom denna konvention göres ej ändring i de bestämmelser, som innefattas i överenskommer avseende domstols behörighet och verkställighet av domar beträffande vissa särskilda ämnen.

Artikel 15.

Denna konvention skall ratificeras av Schweiziska Förbundsrådet samt av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke, och utväxling av ratifikationshandlingarna skall äga rum i Bern så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft den 1 januari eller den 1 juli som infaller näst efter det två månader förflutit från det utväxling av ratifikationshandlingarna skett samt förbliver i kraft till den 1 ja-

ou 1er juillet qui suivra l'expiration d'un délai d'un an à partir de la date de sa dénonciation par l'un des Etats contractants.

nuari eller den 1 juli som infaller näst efter ett år sedan uppsägning från någongdera sidan skett.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ont revêtu la présente Convention de leurs signatures.

Fait à Stockholm en double original
le 15 janvier 1936.

Rickard Sandler. Charles Lardy.
(L. S.) (L. S.)

Till bekräftelse härav hava de befulmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Som skedde i Stockholm i två original-exemplar den 15 januari 1936.

(Underskrifter.)

F ö r s l a g

till

L a g

om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Dom som i Schweiz meddelats i tvistemål, så ock dom som i fråga om annat än straff eller förverkande av gods där givits i brottmål, vare under de i denna lag stadgade villkor gällande jämväl här i riket.

2 §.

Med dom förstås i denna lag allmän domstols beslut som innebär avgörande av huvudsaken, så ock beslut angående ersättning för rättegångskostnad som meddelats i följd av beslutet i huvudsaken. Under allmänna domstolar inbegripas schweiziska handelsdomstolar och yrkesskiljedomstolar.

Lika med dom gälle förlikning som stadfästs av domstol.

3 §.

Beslut som givits i mål angående boskillnad, hemskillnad eller äktenskapskillnad vare ansett såsom dom i tvistemål, ändå att beslutet meddelats på ansökan. Beslut i förmynderskapsärenden vare däremot ej i något fall ansett såsom dom.

4 §.

Dom som givits av schweizisk domstol vare ej här i riket gällande,

1. där domstol i Schweiz, enligt vad i denna lag sägs, ej ägt behörighet att meddela domen;

2. där erkännande av domen skulle vara uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen här i riket;

3. där domen angår ämne av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur och är grundad på lag, vars bestämmelser i ämnet äro stridande mot den lag som skolat vinna tillämpning enligt här gällande internationellt privaträttsliga regler;

4. där domen ej vunnit laga kraft enligt lagen å den ort där den meddelats; eller

5. där domen är tredskodom och utebliven part ej personligen eller genom befullmäktigat ombud i tid undfått del av stämningen.

5 §.

Dom varom förut är sagt skall anses vara av rätt domstol meddelad,

1. där svaranden vid tiden för målets anhängiggörande hade sitt verkliga hemvist i Schweiz eller, då fråga är om bolag, förening, annan samfällighet

eller stiftelse, sitt säte i denna stat; och skall härvid med verkligt hemvist förstås den ort där svaranden är boende med avsikt att stadigt kvarstanna;

2. där svaranden uttryckligen förbundit sig att svara vid den domstol av vilken domen meddelats;

3. där svaranden utan förbehåll ingått i huvudsakligt svaromål;

4. där fråga är om genkärsmål som äger gemenskap med huvudkärsmålet;

5. där svaranden i Schweiz innehar kommersiellt eller industriellt företag eller filial och tvisten hänförde sig till denna rörelse;

6. där svaranden i Schweiz haft ombud som han enligt där gällande lag var pliktig att hålla och tvisten hänförde sig till verksamhet som han där utövade;

7. där domen avser förpliktelse på grund av lagstridig gärning som svaranden begått i Schweiz och svaranden under vistelse därstädes personligen fått del av stämningen; och skall härvid med sådan förpliktelse likställas förpliktelse som har sin grund i olyckshändelse i följd av trafik med fortskaffningsmedel av vad slag som helst; eller

8. där enligt internationell överenskommelse, i vilken såväl Sverige som Schweiz är fördragsslutande part och som ej innehåller bestämmelser om erkännande och verkställighet, behörighet tillkom schweizisk domstol.

Vad förut i denna paragraf är sagt skall icke äga tillämpning å dom som avser fråga av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur. I fråga om sådan dom vare domstolen ansedd såsom behörig, där behörighet skulle hava under motsvarande omständigheter tillkommit svensk domstol.

6 §.

Vid prövning av fråga huruvida i denna lag stadgade villkor för domens erkännande föreligga är svensk myndighet icke bunden av det avgörande som härutinnan träffats genom domen. Den äger däremot icke i övrigt ingå i ny prövning av den sak som genom domen avgjorts.

7 §.

Anhängiggöres hos domstol eller överexekutor talan i sak, vilken veterligen redan är anhängig vid schweizisk domstol som enligt denna lag är behörig, skall den svenska domstolen eller överexekutor visa målet ifrån sig.

8 §.

Dom eller förlikning som enligt 1—5 §§ äger giltighet här i riket skall, på ansökan av part, här verkställas.

9 §.

Ansökan om verkställighet göres hos Svea hovrätt.

Vid sådan ansökan skall fogas

1. domen i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;

2. bevis att domen vunnit laga kraft;

3. domstols protokoll eller annan handling, utvisande att de i 5 § första stycket stadgade villkor äro uppfyllda; samt

4. där fråga är om tredskodom, handlingar i huvudskrift eller styrkt avskrift av vilka framgår, att utebliven part personligen eller genom befullmäktigat ombud i tid fått del av stämningen eller, då sådant fall är för handen som i 5 § första stycket 7. avses, stämningen tillställts honom på sätt där sägs.

Sökes verkställighet av förlikning, skall vid ansökningen fogas av behörig myndighet styrkt avskrift av protokoll ävensom bevis att förlikningen stadfästs av domstol samt kan verkställas i Schweiz.

Nu nämnda handlingar skola vara försedda med bevis angående utfärdarens behörighet, meddelade av schweiziska förbundskansliet, samt skola åtföljas av översättning till svenska språket, vilkens riktighet skall vara styrkt av svensk i Schweiz anställd diplomatisk eller konsulär tjänsteman eller av schweizisk här i riket anställd diplomatisk eller konsulär tjänsteman eller ock av svensk notarius publicus.

10 §.

Ansökan om verkställighet må ej bifallas utan att motparten haft tillfälle att därå svara.

11 §.

Varder ansökningen bifallen, gånge domen eller förlikningen i verket likasom domstols laga kraft ägande dom, där ej, efter klagan över hovrättens beslut, Konungen annorledes förordnar. Vad domen eller förlikningen må innehålla om tvångsmedel skall ej vinna tillämpning.

12 §.

Denna lag äger ej tillämpning å dom eller förlikning som gäller

1. konkurs eller ackordsförhandling utan konkurs, däri inbegripen fråga om ogiltighet av rättshandling som ingåtts av konkursgäldenären; eller

2. rätt till fast egendom i annat land än Schweiz eller skyldighet att träffa förfogande om dylik rätt eller påföljd av sådan skyldighets åsidosättande, dock att även i ty fall domen eller förlikningen gäller, där den avser ämne av familjerättslig eller arvsrättslig natur.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer; den äger ej tillämpning å dom som meddelats eller förlikning som stadfästs före nämnda dag. I vad eljest är stadgat om giltighet eller verkställighet i vissa fall av utländsk domstols beslut göres ej ändring genom denna lag.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Särö den 18 juli 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, SKÖLD.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Schlyter anmäler, efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, ett av f. d. presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, presidenten B. Ekeberg och utrikesrådet F. Malmar jämte delegerade för schweiziska regeringen utarbetat förslag till konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar ävensom av nämnda svenska delegerade utarbetade dels förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz, dels ock motiv till ifrågavarande konventions- och lagförslag.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Berndt Nilsson.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 19 september 1935.

Närvarande:

justitierådet	APPELBERG,
regeringsrådet	KELLBERG,
justitieråden	GELJER,
	BAGGE.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 18 juli 1935, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättade förslag till dels *konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar*, dels ock *lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz*.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av utrikesrådet F. Malmar.

Lagrådet fann förslagen föranleda följande erinringar.

Konventionsförslaget.

Artikel 5.

I första stycket under 1. angiver konventionsförslaget vad med verkligt hemvist (*domicile de fait*) skall förstås. Att giva en fullt adekvat definition av detta begrepp torde vara så vanskligt, att lagrådet vill ifrågasätta om icke, då behovet därav ej kan anses trängande, en sådan kan undvaras. Därest en definition emellertid anses böra givas, kan mot den använda formuleringen anmärkas att den knappast riktigt återger den tanke som måste anses ligga till grund för förslagets bestämmelse i frågan. Om svaranden slagit sig ned på viss ort med avsikt att där kvarstanna, har tydligen — och detta är väl även konventionsförslagets mening — ett verkligt hemvist uppkommit. Detta verkliga hemvist måste antagas fortvara intill dess att såväl svaranden lämnat orten som ock hans avsikt att där kvarstanna upphört. Orten upphör icke att vara hans hemvist endast därför att en av dessa förutsättningar bortfaller. Den omständigheten att svaranden beslutat sig för att avflytta från orten bör alltså ej, innan han satt denna sin avsikt i verket, medföra att orten upphör att anses såsom hans verkliga hemvist. Då de använda ordalagen kunna givas en motsatt tydning — åtminstone gäller detta om den svenska översättningen — sy-

nes avfattningen av definitionen, därest denna skall bibehållas, böra underkastas nödig jämkning.

De i första stycket under 7. förekommande orden »acte illicite» ha i den svenska översättningen återgivits med uttrycket »brottslig gärning». Detta uttryck, vilket även återfinnes i 5 § av lagförslaget, synes icke fullt motsvara innebörden av den nyssnämnda franska termen, varunder lärer falla jämväl en rättsstridig ehuru icke brottslig gärning som förorsakar utomobligatorisk skada. Ett mera omfattande uttryck är därför att förorda.

Från de i förevarande artikel givna reglerna om när domstol skall anses behörig göres i sista stycket undantag för det fall att den i domen behandlade frågan är av personrättslig, familjerättslig eller arvsrättslig natur. Detta är otvivelaktigt riktigt. Med vanliga principer överensstämmande är icke att såvitt gäller dylika mål erkänna såsom giltig en dom, meddelad av domstol för vars kompetens ej finns annan anknytning än parternas egen vilja. Frågar man sig vilka kompetensregler härvidlag böra tillämpas, ligger närmast till hands att svara, att det bör vara de internationellt processrättsliga regler som gälla i det land där domen åberopas. I förslaget har man gått en i viss mån annan väg och uppställt den regel att domstolen skall anses såsom behörig, där behörighet skulle hava under motsvarande omständigheter tillkommit domstol i den stat där domen åberopas. Skillnaden framträder i det fall att denna stat, jämte det den såsom förutsättning för erkännande av utländska domar uppställer vissa bestämmelser rörande den utländska domstolens behörighet, i strid mot de principer som där kommit till uttryck därutöver tillägger sina egna domstolar behörighet i visst undantagsfall. Så är i vår rätt förhållandet med avseende å vissa äktenskapsmål (se å ena sidan 3 kap. 5 § i lagen den 8 juli 1904 om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap, vilken paragraf hänvisar endast till 1 § i samma kapitel, och å andra sidan 6 kap. 2 § andra stycket i samma lag). Det kan ifrågasättas huruvida man lämpligen bör gå så långt som förslaget. Härvid må framhållas att konsekvenserna av det föreslagna stadgandet knappast låta sig överblickas, då ju detsamma omedelbart kommer att bliva tillämpligt om inom det ifrågavarande rättsområdet, t. ex. inom den internationella arvsrätten, nya rättsregler uppställas, varigenom särskild behörighet tillägges svensk domstol. Det kan för övrigt anmärkas, att den utvidgning av behörigheten som förslaget innebär i förhållande till redan nu gällande bestämmelser icke skulle få avsevärd praktisk verkan med mindre även reglerna om vilken lags materiella bestämmelser skola äga tillämpning (se artikel 4 under 3.) på motsvarande sätt ändras.

Artikel 13.

Därest, på sätt i motiven uttalas, föreskrift anses böra meddelas om skyldighet att vid ansökan om verkställighet av skiljedom förebringa styrkt översättning till verkställighetslandets språk, bör den i andra stycket intagna hänvisningen till artikel 10 avse icke blott, såsom konventionsförslaget innehåller, nämnda artikels tredje utan även dess fjärde stycke.

Lagförslaget.**1 §.**

Bestämmelsen i artikel 1 av konventionsförslaget, enligt vilken konventionen har avseende å dom som i rättegångsmål meddelats i ämne av civil natur, har i förevarande paragraf erhållit en avfattning som närmare ansluter sig till det hos oss gängse lagspråket. Därvid hava, liksom i konventionsförslaget, tvistemålen förutsatts angå endast ämnen av civil natur. I fråga om brottmålen har konventionsförslagets gränsdragning återgivits så att från tillämpningen uteslutits i sådana mål givna domar i vad de angå ansvar. Därmed avses uppenbarligen icke, lika litet som i konventionsförslaget, att undantaga endast de delar av i brottmål givna domar som röra det huvudsakliga straffyrkandet. Meningen är uppenbarligen att dylika domar icke heller såvitt de angå sådana påföljder av brottsligt förfarande som t. ex. förverkande av egendom skola här erkännas. Detta synes dock icke otvetydigt framgå av den föreslagna lagtexten. Innebörden av uttrycket »ansvar» i vårt lagspråk kan knappast betecknas såsom oomtvistlig. Ett exempel på att uttrycket icke alltid antages vara av så vidsträckt omfattning som enligt förslaget erbjuder 8 § i lagen den 20 juni 1924 med särskilda bestämmelser angående olovlig befattning med spritdrycker och vin; förverkande påbjudes där, »evad ansvar för brottet ådömes eller ej». Lagrådet vill i anledning av det anförda förorda en formulering som klarare återspeglar konventionsförslagets innebörd.

5 §.

Därest i anledning av lagrådets yttrande rörande vissa bestämmelser i artikel 5 av konventionsförslaget ändringar vidtagas i densamma, böra ändringar i enahanda hänseenden ske i förevarande paragraf.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 december 1935.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, frågan om godkännande av ett av ombud för Sverige och Schweiz avgivet förslag till konvention mellan de båda länderna om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

Föredraganden anför:

»Den 9 mars 1934 har Kungl. Maj:t beslutat att förhandlingar skulle upptagas med schweiziska regeringen angående avslutande mellan Sverige och Schweiz av en konvention om erkännande och verkställighet av domar. Genom beslut den 24 september 1934 har Kungl. Maj:t därefter utsett f. d. presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, presidenten B. Ekeberg och utrikesrådet F. Malmar att vara Sveriges ombud vid ifrågavarande förhandlingar.

Sedan schweiziska regeringen å sin sida till ombud vid samma förhandlingar utsett sin envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire i Stockholm Charles L. E. Lardy, chefen för justitieavdelningen i schweiziska förbundsdepartementet för justitie- och polisärenden Dr. Hans Kuhn och biträdande chefen för samma avdelning Dr. Emil Alexander, hava förhandlingar i ämnet ägt rum i Stockholm under tiden den 24—31 oktober 1934. Vid dessa förhandlingar utarbetades ett förslag till konvention mellan de båda länderna om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

Sedan i detta förslag efter skriftväxling mellan förhandlingsombuden vidtagits vissa ändringar, huvudsakligen av redaktionell natur, hava de svenska ombuden med underdånig skrivelse den 27 juni 1935 framlagt ifrågavarande förberedande konventionsförslag jämte förberedande förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.¹ Genom beslut den 18 juli 1935 har Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas; sådant utlåtande har avgivits den 19 september 1935.

Med anledning av en av lagrådet framställd anmärkning har konventions-

¹ Förslagen återfinnas å sid. 43 o. ff. i ett av de svenska förhandlingsombuden avgivet betänkande (statens off. utredn. 1936: 2.)

förslaget efter förnyad skriftväxling mellan förhandlingsombuden undergått ändring i en särskild punkt. Med beaktande av vissa av lagrådet framställda anmärkningar hava därjämte några jämkningar vidtagits i den svenska översättningen av konventionen och i nyss omnämnda förslag till lag.

Med underdånig skrivelse den 25 november 1935 hava de svenska ombuden framlagt av motiv åtföljda förslag till:

1) en på franska språket avfattad konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar tillika med översättning till svenska språket; samt

2) lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz.

Det av ombuden framlagda förslaget till konvention bygger, såvitt angår erkännande och verkställighet av domar, på samma allmänna grundsatser som kommit till uttryck i den mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 16 mars 1932 avslutade konventionen angående erkännande och verkställighet av domar. Enligt förslaget skall frågan om erkännande och verkställighet av skiljedomar regleras i något vidsträcktare omfattning än som redan skett genom den internationella konventionen den 26 september 1927 angående verkställighet av utländska skiljedomar, beträffande vilken såväl Sverige som Schweiz är fördragsslutande part. I vad konventionsförslaget innehåller bestämmelser i sistnämnda avseende täckes förslaget av redan nu gällande svenska lagbestämmelser i ämnet.

Med hänsyn till de allmänna principer på vilka konventionsförslaget bygger synes detsamma icke giva anledning till erinran ur saklig synpunkt. Vad angår förslagets närmare utformning har detsamma, såsom redan anförts, med anledning av en av lagrådet framställd anmärkning undergått jämkning i viss punkt. De erinringar som i övrigt framställts i lagrådets utlåtande och vilka äro av huvudsakligen formell natur lära, såvitt de angå konventionsförslaget, av skäl som anförts av de svenska förhandlingsombuden icke böra föranleda någon ändring i detta. På grund av vad sålunda anförts och då ett praktiskt värdefullt resultat torde kunna förväntas av förslagets genomförande, anser jag mig kunna tillstyrka, att Kungl. Maj:t godkänner konventionsförslaget i dess nu föreliggande skick. I sådan händelse bör detsamma, innan ratifikation ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. Till frågan om de lagstiftningsåtgärder, som påkallas av en eventuell ratifikation, torde jag senare få återkomma.»

Föredraganden hemställer, att ifrågavarande förslag till konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar måtte godkännas av Kungl. Maj:t.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 december 1935.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för justitiedepartementet beslutat godkänna ett av ombud för Sverige och Schweiz utarbetat förslag till konvention om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar hemställer ministern för utrikes ärendena efter gemensam beredning med förenämnde departementschef, att Kungl. Maj:t måtte befullmäktiga honom att jämte det ombud, som därtill må komma att utses av schweiziska regeringen, underteckna en med nämnda förslag överensstämmande konvention om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar.

Till vad ministern under ovanstående punkt hemställt, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:
C. O. Gisle.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 januari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Enligt statsrådsprotokollet för den 13 december 1935 har Kungl. Maj:t funnit gott godkänna ett av ombud för Sverige och Schweiz avgivet förslag till konvention mellan de båda länderna om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar. Sedan förslaget jämväl godkänts av schweiziska förbundsrådet har en med förslaget överensstämmande konvention den 15 januari 1936 undertecknats av befullmäktigade ombud för de båda länderna.

Såsom omförmälda statsrådsprotokoll utvisar bör konventionen, innan ratifikation ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. I samband härmed torde jämväl böra komma under bedömande spørsmålet om de lagstiftningsåtgärder vilka för Sveriges del påkallas av en ratifikation av konventionen. Jag vill härvid erinra därom, att lagrådet den 19 september 1935 avgivit utlåtande över ett till lagrådet den 18 juli 1935 remitterat förberedande förslag till lag om erkännande och verkställighet av dom som meddelats i Schweiz, samt att de svenska ombuden därefter den 25 november 1935 framlagt slutligt förslag i ämnet. Enligt detta förslag hava vissa av lagrådet framställda anmärkningar beaktats, varjämte några jämkningar av redaktionell natur vidtagits. De i lagrådets utlåtande i övrigt framställda erinringarna ansluta sig till sådana anmärkningar mot det lagrådet jämväl underställde konventionsförslaget, vilka, såsom vid anmälan av frågan om konventionsförslagets godkännande anfördes, icke ansetts böra föranleda någon ändring i detta. Vid nu angivna förhållanden har jag funnit mig kunna giva min anslutning till det av de svenska ombuden slutligen framlagda lagförslaget.»

Föredraganden hemställer därefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konvention, *dels ock*

jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga sistnämnda lagförslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Wilhelm von Schwerin.
